

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3121/2021
02.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Бојић, адвокат из ..., против тужене Општа болница у Врбасу, из Врбаса, чији је пуномоћник Милан Милић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 680/21 од 08.09.2021. године, у седници одржаној 02.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 680/21 од 08.09.2021. године као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 680/21 од 08.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 449/20 од 18.11.2020. године, ставом првим изреке, утврђено је да је ништава одредба члана 5. Уговора о међусобним правима и обавезама за време трајања специјализације, заведеног код послодавца под бројем .../... од ...2011. године, закљученог међу овде парничним странкама, у делу који гласи: „АА се обавезује да уколико по завршетку специјализације, не остане на раду у Општој болници Врбас, онолико времена колико је трајала специјализација, надокнади сва средства која је примио на име зараде у бруто износу у Општој болници у Врбасу.“ Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се као ништав утврди и део одредбе која гласи: „АА се обавезује да уколико по завршетку специјализације не остане на раду у Општој болници Врбас, онолико времена колико је трајала специјализација, надокнади и све друге исплате у бруто износу, као и да надокнади сву штету Општој болници у Врбасу, уз законом утврђену камату у реалном износу“. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 680/21 од 08.09.2021. године, одбијена је жалба тужене, потврђена напред наведена пресуда у усвајајућем делу и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је утврђење ништавости члана 5. Уговора о специјализацији, закљученог међу овде парничним странкама, којим је тужилац обавезан да туженој врати зараде примљене у току специјализације за случај да по њеном завршетку не остане на раду код тужене онолико времена колико је специјализација трајала. О овом захтеву тужиоца нижестепени судови су одлучили у складу са судском праксом ревизијског суда и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда о праву на зараду у периоду специјализације, као посебног вида стручног усавршавања, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Ревизијски наводи којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. Закона о парничном поступку нису били предмет разматрања јер не представљају разлог за изјављивање ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. Закона о парничном поступку ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Тужилац је 26.06.2020. године поднео тужбу ради утврђења ништавости одредбе члана 5 уговора о специјализацији.

Како се у конкретном случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, већ о спору ради оцене законитости спорне одредбе уговора о специјализацији, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић